

Práce se zabývá využitím vyprávění v pastoračním rozhovoru. Klade si za cíl popsat přístupy, které se vyprávěním příběhů zabývají, zjistit za jakých podmínek je možné je aplikovat a jakým způsobem kladou důraz na vyprávění. Pro snazší orientaci mapuje vývoj pastorační péče v minulém století v Čechách a vzhledem k americkému rozvoji narativních forem pastorační péče i v zahraničí. Ústředním tématem je představení čtyř přístupů k vyprávění příběhu v průběhu pastoračního rozhovoru. Jsou rozřazeny do dvou skupin podle strany, na jejíž vyprávění je upřena pozornost v rámci rozhovoru. Nejprve popisuje vyprávění pastorujícího a soustředí se především na biblické příběhy jím odvyprávěné směrem k pastorovanému a možnost jejich dalšího uplatnění. Druhá část se zabývá pojetími pastorační péče, které vznikly inspirací narativní psychoterapie. Přesouvá se zde zřetel na vyprávění životního příběhu pastorovaného. V neposlední řadě si práce klade za cíl vytyčit rozdíly mezi způsoby využití vyprávění a jejich možné nedostatky.